

administration. I 1984 blev der optaget godt 137.000 personer i systemet.

Forslaget indebærer, at der nu vil gælde et fast krav om mere end 300 timers beskæftigelse inden for 10 uger mod nu 5 ugers uafbrudt beskæftigelse. Denne ændring vil medføre en væsentlig administrativ lettelse for kasserne, da de slipper for at undersøge, om beskæftigelsesperioden har været uafbrudt.

Dette krav om uafbrudt beskæftigelse giver anledning til en del problemer for kasserne, som skal være opmærksomme på en række forhold, f.eks. om der har været en enkelt dags sygdom i perioden. Endvidere er kasserne ofte nødt til at indhente yderligere oplysninger hos arbejdsgiverne, hvilket er en belastning både for kasserne og for arbejdsgiverne. På denne baggrund finder regeringen, at der her er tale om en reel regelforenkling, der på længere sigt vil forbedre kassernes administration og medvirke til at nedbringe fejludbetalingerne.

2. Det foreslås, at optagelsesbetingelserne ændres, således at der kræves 13 ugers fuldtidsarbejde ved overflytning af et medlem fra deltidsforsikring til fuldtidsforsikring. Samtidig foreslås, at begrebet »merarbejde af tilfældig karakter« udgår for at fritage kasserne for at skulle foretage en skønsmæssig afgørelse.

Dette forslag var med i det lovforslag, som var en opfølgning af Hæstrup-udvalget (L 90). Forslaget blev dengang taget ud af lovforslaget med henblik på at kunne indgå i Bonnerup-udvalgets overvejelser.

Begrebet »merarbejde af tilfældig karakter« giver kasserne problemer. Det er vanskeligt efterfølgende at vurdere, om en stigning i medlemmets timetal var tilfældig eller af mere permanent karakter. Afgørelsen vil ofte være usikker, når der bortses fra vikaransættelse eller aflønningsarbejde. Dette medfører også en usikkerhed for medlemmet, som ofte vil være i tvivl, om et arbejde giver mulighed for overflytning eller ej.

Bestemmelsen har været nødvendig for at undgå den mulighed for misbrug, der ligger i, at et medlem skaffer sig præcis 5 ugers fuldtidsarbejde for derefter at overgå til fuldtidsforsikring.

Det foreslås derfor, at den periode, der giver ret til overflytning, gøres længere (13 uger). Dette skulle sikre, at arbejdet har en (vis) permanent karakter. Medlemmet vil herefter selv kunne vurdere om vedkommende er berettiget til overflytning, jfr. § 1, nr. 8 og 11, da der bliver tale om et helt objektivt kriterium.

Regeringen finder det væsentligt, at der her sker en forenkling, således at et skønsmæssigt begreb, der ofte giver anledning til vanskeligheder, undgås.

3. Det foreslås, at reglerne for udbetaling af dagpenge til medlemmer, der modtager social pension, forenkles. De gældende regler i § 64 er – som også påpeget i sin tid af Hæstrup-udvalget – yderst komplicerede. Særligt giver reglerne om generhvervelse af dagpengeretten anledning til vanskeligheder, idet der er fastsat forskellige perioder og forskellige krav til den mængde arbejde, der skal være præsteret. Der foreslås derfor en teknisk forenkling af reglerne. Som kriterium anvendes et skærpet arbejdskrav, som allerede i dag findes i loven, dvs. et begreb, som kasserne kender i forvejen.

Det skal bemærkes, at forslaget er en lempelse i forhold til de gældende regler, men regeringen finder det meget væsentligt, at reglerne er lette at administrere for kasserne og at de gøres mere gennemsigtige og forståelige for det enkelte medlem. Ved den foreslåede regel undgås en række skønsmæssige afgørelser.

Administrative ændringer

Der er i udvalget opnået enighed om en række forslag til ændringer, der kan gennemføres administrativt.

Arbejdsministeren har derfor anmodet direktøren for arbejdsløshedsforsikringen om hurtigst muligt at gennemføre de administrative ændringer, som et enigt udvalg har anbefalet.

1. Der vil administrativt blive foretaget ændringer i reglerne om opgørelse af »døde perioder« (dvs. perioder, som ikke tæller med ved opgørelsen af arbejdskravet, men som forlænger perioden. Man kan sige, at dagpengeretten suspenderes i denne periode. Som eksempel kan nævnes sygdom). Herefter vil den periode, hvor arbejdskravet skal være opfyldt, højst kunne forlænges med 2 år som følge af død periode, mens der hidtil kun har været en 2 års grænse for visse døde perioder, f.eks. uddannelse. I andre tilfælde har der ikke været nogen grænse for længden af døde perioder. Ved opgørelsen medregnes kun døde perioder med en varighed på over 4 uger. Den foreslåede ændring vil medføre en administrativ forenkling samtidig med, at kravet om en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet bevares. Det vil også være en betydelig administrativ lettelse for kasserne, som helt vil kunne se bort fra kortvarige døde perioder.